DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

10 kwietnia | Nr. 10 | Rok 1933.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 80 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał II r. b., która wynosi z przesyłką pocztową zł 6,00.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 18, 19, 20, 21 i 22 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1933, zawierające m. in. treść następującą:

Nr. 18, *poz. 118—Ustawę z dn. 25 stycznia 1933 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych.*

120—Rozporządzenie Rady Miinstrów z dnia 11 marca 1933 r. w spawie zakazu przywozu niektórych towarów.

126—Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 marca 1933 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 lutego 1933 r. w sprawie przywozu na obszar Rzeczypospolitej Polskiej towarów zagranicznych, wprowadzonych na obszar Wolnego Miasta Gdańska w ramach kontyngentów gdańskich.

Nr. 19, *poz. 129—Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 marca 1933 r. o uldze celnej na struny jelitowe.*

130—Rozporządzenie Minista Skarbu z dnia 15 marca 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia wykazu surowców i półfabrykatów, niezbędnych dla rozwoju rolnictwa lub przemysłu krajowego.

Nr. 20, *poz. 131—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 marca 1933 r. o ustanowieniu w Gdyni wolnego obszaru celnego.*

134—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie rozdziału ostatecznych kontyngentów cukru na czas ad 1 października 1932 r. do 30 września 1933 r. pomiędzy poszczególne cukrownie.

Nr. 21, *poz. 139—Ustawę z dnia 14 marca 1933 r. o dodatkowych kredytach na rok 1931/32.*

140—Ustawę z dnia 14 marca 1933 r. o dodatkowych kredytach na rok 1932/33.

141—Ustawę z dnia 14 marca 1933 r. zmieniającą niektóre przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn.

143—Ustawę z dnia 14 marca 1933 r. w sprawie zwolnienia przedsiębiorstwa państwowego „Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku" od podatków państwowych i samorządowych.

146—Ustawę z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich kas emerytalnych i przezorności.

147—Ustawę z dnia 14 marca 1933 r. o przekazywaniu bankom państwowym zarządu i ściągania niektórych bezspornych prywatno-prawnych roszczeń Skarbu Państwa.

151—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 marca 1933 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

152—Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 marca 1933 r. o dalszem przedłużeniu terminu ważności rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1932 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie bekonów i szynek.

153—Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 marca 1933 r. o zmianach w rozporządzeniu z dnia 21 grudnia 1932 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 26 września 1932 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu.

154—Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22 marca 1933 r. w sprawie obniżenia ceł wywozowych na niektóre artykuły gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł oraz gdańskiego rolnictwa.

Nr. 22, *poz. 163—Ustawę z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy.*

168—Ustawę z dnia 18 marca 1933 r. o przejęciu przez władze skarbowe wymiaru i poboru niektórych podatków.

171—Ustawę z dnia 24 marca 1933 r. o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego.

172—Ustawę z dnia 24 marca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych.

173—Ustawę z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli.

176—Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o świadczeniach na rzecz Funduszu Pracy.

177—Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach celnych.

178—Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 marca 1933 r. o uldze celnej na fosforan trójsodowy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z Ministerstwa Skarbu.

Cztery komunikaty.

OGŁOSZENIA:

90.

OKÓLNIK DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 17 marca 1933 r.

Nr. 1/II

w sprawie zmiany norm zaników fabrykacyjnych spirytusu i norm zużycia materjałów.

Do

Izb Skarbowych (Wydział IV), Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego oraz państwowych wytwórni wódek.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wprowadza niniejszem z ważnością od 1 kwietnia 1933 r. następujące normy zaników fabrykacyjnych spirytusu, oraz zużycia materjałów:

I. Najwyższe dopuszczalne zaniki spirytusu przy wszystkich czynnościach fabrykacyjnych w wytwórni, (t. j. przy rozcieńczaniu, filtracji i nalewie), łącznie ze stratami w pakowni i magazynie gotowych wyrobów, ustala się dla P. W. W., posiadających filtry węglowe, w wysokości 0,8%, zaś dla P. W. W., nieposiadających takich filtrów, w wysokości 0,4%.

II. Najwyższe dopuszczalne zaniki spirytusu przy rozlewie denaturatu, łącznie ze stratami w pakowni i magazynie gotowych wyrobów, wynoszą 0,4%.

Normy powyższe obliczać należy od ilości gotowych wyrobów, oddanych do magazynu, wyrażonych w litrach 100°.

III. Najwyższe dopuszczalne normy strat i zużycia poszczególnych materjałów ustala się jak następuje:

a) na straty szkła (zwrotnego i nowego) przy wszelkich translokacjach i obrotach na terenie wytwórni

dla butelek 1, $^3/_4$ i $^1/_2$ l — 1,5%
„ „ $^1/_4$ l — 1,4%
„ „ $^1/_{10}$ l — 1,3%

od ilości butelek nalanych i oddanych do magazynu gotowych wyrobów, przyczem dla obliczenia strat należy odjąć od ilości butelek, pobranych z zasieków, ilość oddaną do magazynu gotowych wyrobów; do normy strat nie wlicza się butelek, zbrakowanych przy sortowaniu, małomiarek, ujawnionych przy rozlewie oraz butelek o złym harcie, w ilości ustalonej w protokóle odbiorczym;

b) na straty korków — 3,5%
c) „ „ kapsli — 2 %
d) „ „ etykiet — 1,5%

od ilości butelek nalanych i oddanych do magazynu gotowych wyrobów, przyczem wysokość strat obliczać należy z różnicy między ilością brutto materjałów, wziętych z magazynu, a ilością butelek, oddanych do magazynu gotowych wyrobów.

Normy zużycia laku i szczotek wynosić będą:

e) na 1000 but. got. wyr. oddanych do magaz. pojemn. 1 l — 2,7 kg laku
„ „ „ „ „ „ „ $^1/_2$ „ — 2,2 „ „
„ „ „ „ „ „ „ $^1/_4$ i $^1/_{10}$ l — 1,5 „ „
f) „ 10000 „ „ „ „ 4 szczotki.

Z wejściem w życie norm, ustalonych w niniejszym okólniku, t. j. z dniem 1 kwietnia r. b., tracą moc obowiązującą p. p. 4 i 5 rozdziału I-go oraz p. p. 1, 2, 3 i 4 rozdziału II-go § 72 „Techniczno-Gospodarczych Przepisów i Wskazówek" (str. 112 i 113) oraz staje się nieaktualnym okólnik wewn. D. P. M. S. z dn. 20.XI. 1930 r. Nr. 34 Dyr.

Dyrektor P. M. S.:
(—) *J. Kulski.*

91.

OKÓLNIK DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 16 marca 1933 r.

Nr. 2 V

w sprawie generalnych rewizyj w przedsiębiorstwach P. M. S.

Do

Wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV), Wydziału Skarbowego woj. Śląskiego, państwowych wytwórni wódek, rejonowych biur sprzedaży, państwowych i komisowych hurtowni, sklepu monopolowego w Gdyni i państwowej rektyfikacji w Toruniu oraz wytwórni laku w Siedlcach.

Zgodnie z § 17 przepisów o jednolitych zasadach kasowości i rachunkowości w przedsiębiorstwach państwowych oraz bilansowania i inwentaryzowania ich majątku, wydanych przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli (Dz. Urz. Min. Skarbu 1925 r. Nr. 27, poz. 595), winny być przeprowadzone **w dniu 31 marca r. b. rewizje kasy oraz spisy inwentarzowe z natury** przez Komisje Generalnej Rewizji we wszystkich przedsiębiorstwach P. M. S., w państwowych wytwórniach wódek, rejonowych biurach sprzedaży, w państwowych i komisowych hurtowniach wódek, w sklepie monopolowym w Gdyni, w państwowej rektyfikacji spirytusu w Toruniu oraz w państwowej rektyfikacji spirytusu przy państwowej wytwórni wódek w Starogardzie.

W tym celu dla każdego przedsiębiorstwa P. M. S. winny być utworzone Komisje Generalnej Rewizji w składzie, przewidzianym w §§ 20 i 22 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1925 r., o współdziałaniu urzędników skarbowych w nadzorze nad przedsiębiorstwami P. M. S. (Monitor Polski 1926 r. Nr. 2).

Jako przedstawiciele Dyrekcji P. M. S., w skład tych komisyj wchodzą z urzędu kierownicy odnośnych przedsiębiorstw, względnie ich zastępcy oraz księgowi. Pozatem do Komisyj Generalnych Rewizyj dla państwowych wytwórni wódek oraz państwowych rektyfikacyj spirytusu zostaną wydelegowani inspektorzy oraz urzędnicy Dyrekcji P. M. S.

W hurtowniach komisowych Komisje Generalnej Rewizji spisują remanenty w obecności komisanta lub upoważnionej prawnie przez niego osoby.

Komisje Generalnej Rewizji mają ustalić w dniu 31 marca r. b. faktyczne, spisane z natury pozostałości kasowe i remanenty, wg. stanu na dzień 31 marca r. b. włącznie. Ze względu na inwentaryzację zezwala się, w miarę potrzeby, na zawieszenie w dniu 31 marca czynności fabrykacyjnych w wytwórniach.

Remanenty materjałów pomocniczych, ujawnione podczas generalnej rewizji w oddziałach wytwórni rozlewni, mycia butelek i t. d., należy włączyć do spisów inwentarzowych, pomimo, że materjały te zostały już spisane w rozchód w księgach buchalteryjnych. Na podstawie wyników spisu inwentarzowego materjały te winny być przez księgowość zaprzychodowane na odnośnych rachunkach przy jednoczesnem spisaniu z rachunku wydatków.

Również, zgodnie z p. 34 § 27 przepisów rachunkowo-kasowych, wszelkie trasporty spirytusu, surówki, wyrobów monopolowych, skrzyń, ruchomości, materjałów i t. p. znajdujące się w drodze należy włączyć do spisów inwentarzowych w oddzielnej pozycji.

Zwraca się uwagę na konieczność należytego uporządkowania, **przed rozpoczęciem rewizyj generalnych,** magazynów materjałów pomocniczych i technicznych **oraz warsztatów mechanicznych,** jakoteż sporządzenia wykazów inwentarzowych w poszczególnych oddziałach biurowych i fabrycznych.

Z rewizji kas przedsiębiorstw P. M. S. Komisje Generalnej Rewizji sporządzą oddzielne protokóły, które winny obejmować również wykaz depozytów znalezionych w kasie (papiery wartościowe, gwarancje, weksle, książeczki oszczędnościowe i t. p.).

Spisy inwentarzowe winny obejmować faktyczne remanenty oraz transporty, znajdujące się w drodze spirytusu, wódek, butelek, skrzyń, materjałów pomocniczych oraz nieruchomości, ruchomości i nieukończonych inwestycyj, stanowiących majątek P. M. S., zgodnie z rzeczywistością pod względem ilości i miary. Wartość remanentów materjałów pomocniczych i ruchomości winna być wpisana do spisów inwentarzowych, na podstawie książek rachunkowych. Wartości spirytusu, wódek, butelek i skrzyń w spisach inwentarzowych umieszczać nie należy. Pozostałości w państwowych hurtowniach: węgla, drzewa opałowego, nafty, plomb i t. p. należy wyszczególnić w spisach inwentarzowych po cenach nabycia.

W spisach inwentarzowych komisowych hurtowni należy wyszczególnić faktyczne remanenty wódek, skrzyń i wogóle majątku monopolowego, znajdującego się w komisowej hurtowni.

Spisy inwentarzowe winny być sporządzone w dniu 31 marca r. b. z natury z całą skrupulatnością i dokładnością, przyczem **w państwowych i komisowych hurtowniach** przy obliczeniu remanentu wódek **obowiązkowo należy sprawdzić zawartość każdej skrzyni.** Niezbędną pomoc w ludziach obowiązani są udzielić Komisji Generalnej Rewizji kierownicy przedsiębiorstw P. M. S. oraz właściciele komisowych hurtowni.

W dniu 31 marca r. b., po dokonaniu spisu inwentarzowego, żadnych operacyj pieniężnych i towarowych, jak to: sprzedaży, przyjęcia, wysyłki, wypłat oraz wpłat do P. K. O. etc. przeprowadzać nie należy.

Pozatem, stosownie do ust. c § 2 powołanego wyżej zarządzenia Ministra Skarbu (Monitor Nr. 2), Komisje Generalnej Rewizji przeprowadzą, jako dalszy ciąg generalnej rewizji, rozpoczętej w dniu 31 marca spisem inwentarzowym, roczne rewizje obrachunkowe obrotów w czasie od 1 do 10 kwietnia r. b. w państwowych i komisowych hurtowniach oraz sklepie monopolowym w Gdyni oraz w czasie od **1 kwietnia do 20 kwietnia r. b. w państwowych wytwórniach wódek i w rektyfikacjach.**

Specjalną uwagę Komisje Rewizyjne zwrócić winny na rewizję obrotów i sald na r-ku Dłużników i Wierzycieli. W szczególności, obroty dłużników, korzystających z przyznanych kredytów, winny być szczegółowo sprawdzone, przytem należy zbadać, czy przyznane kredyty nie były przekraczane oraz czy nie było wydawania towaru na kredyt odbiorcom, nie korzystającym z kredytów i uprawnionym do nabywania tylko za gotówkę.

Spisy inwentarzowe oraz protokóły obrachunkowych rewizyj rocznych **należy** sporządzać na ustalonych wzorach protokółów i zestawień.

Blankiety protokółów i zestawień generalnej rewizji wysłane zostały do wszystkich przedsiębiorstw P. M. S.

Dyrektor:
(—) *J. Kulski.*

92.

OKÓLNIK DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 23 marca 1933 r.

Nr. 3 IV

w sprawie sprzedaży przez hurtownie wyrobów P. M. S. bezpośrednio konsumentom.

Do

Izb Skarbowych (Wydział IV), Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy), urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych, państwowych wytwórni wódek, rejonowych biur sprzedaży oraz państwowych, komisowych i prywatnych hurtowni wódek.

W myśl § 306 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 10 września 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 88 z 1932 r. poz. 746) w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytusowym z dnia 11 lipca 1932 r., zezwolenia na hurtową sprzedaż uprawniają do sprzedaży napojów alkoholowych, niezależnie do koncesjonowanych detalicznych zakładów sprzedaży, wszystkim innym odbiorcom w ilościach powyżej 10 litrów jednorazowo.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 11 lutego 1933 r. Nr. D. VI. 18081/1 32, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wyjaśnia, że hurtownie mogą sprzedawać wyroby monopolowe innym odbiorcom, t. j. bezpośrednio konsumentom w ilościach określonych w § 306 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia Ministra Skarbu, jednak wyłącznie po cenach ustalonych w drodze rozporządzeń Ministra Skarbu, t. j. po cenach detalicznych.

Zwracając na powyższe uwagę, Dyrekcja P. M. S. poleca hurtowniom, ażeby przy sprzedaży wyrobów P. M. S. bezpośrednio konsumentom ściśle przestrzegały tej zasady i zaznacza, że sprzedaż wyrobów monopolowych konsumentom po cenach innych niż detaliczne jest niedozwolona i hurtownie winne przekroczenia tego zakazu będą pociągane do odpowiedzialności karnej skarbowej.

W związku ze sprzedażą przez hurtownie wyrobów P. M. S. konsumentom po cenach detalicznych, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zarządza co następuje:

1) Hurtownie komisowe winny prowadzić ścisłą ewidencję wyrobów monopolowych sprzedanych po cenach detalicznych i sporządzać za każdy miesiąc odnośne wykazy. Wykazy te hurtownie prześlą najpóźniej do dnia 5 następnego miesiąca do właściwych rejonowych biur sprzedaży dla dokonania rozrachunku.

Od sprzedanych po cenach detalicznych wyrobów monopolowych należy obliczyć 9% tytułem różnicy między cenami detalicznemi, a cenami po których hurtownie komisowe wyroby otrzymały. Obliczoną w ten sposób różnicę cen należy potrącić z przypadającej hurtowniom komisowym prowizji przy miesięcznym obrachunku.

2) Hurtownie prywatne winny prowadzić ścisłą ewidencję wyrobów monopolowych sprzedanych po cenach detalicznych i sporządzić za każdy miesiąc odnośne wykazy. Wykazy te hurtownie prześlą najpóźniej do dnia 5 następnego miesiąca do właściwych rejonowych biur sprzedaży dla dokonania rozrachunku.

Od sprzedanych po cenach detalicznych wyrobów monopolowych należy obliczyć 8½% tytułem zwrotu różnicy między cenami detalicznemi, a cenami po których hurtownie prywatne wyroby zakupiły. Obliczoną w ten sposób różnicę cen należy pobrać od hurtowni prywatnych przy najbliższym rozrachunku za nabyte wyroby, w razie zaś miesięcznego obliczania prowizji — potrącić z przypadającej za dany miesiąc prowizji.

Dyrektor:
(—) *J. Kulski.*

93

OKÓLNIK Nr. 10 DYREKCJI POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

z dnia 25 lutego 1933 r.

L. 2130/IV/1/33

w sprawie zniesienia obowiązku prowadzenia księgi kontowej w hurtowniach i w sklepach tytoniowych z prawem odsprzedaży.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, wszystkich urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych oraz do wszystkich zakładów sprzedaży P. M. T.

Na podstawie § 19 pkt. h) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31-go marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 266) Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego znosi obowiązek prowadzenia księgi kontowej w hurtowniach tytoniowych, w filjach hurtowni tytoniowych i w sklepach tytoniowych z prawem odsprzedaży, przyczem odnosi się to tak do księgi kontowej z oddzielnemi kontami odbiorców, jak również do księgi zbiorowej odbiorców (§§ 69 i 91 instrukcji z dnia 21-go października 1932 r. L. 4600/IV/1/32 o prowadzeniu sprzedaży wyrobów tytoniowych). Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego nie wyklucza jednak możliwości prowadzenia tej księgi w wypadkach, gdy koncesjonarjusz zechce ją prowadzić dla celów kredytowych, ewidencyjnych i t. p.

O powyższem zarządzeniu, które wprowadza częściową zmianę przytoczonej wyżej instrukcji z dnia 21-go października 1932 r. L. 4600/IV/1/32 o prowadzeniu sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 32, z dnia 21.XI. 1932 poz. 508), zechcą urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych zawiadomić jak najrychlej zainteresowane przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Zastępca Dyrektora P. M. T.:
(—) *W. Oziemski.*

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w Poznaniu zagubiony został kwitarjusz sekwestratorski wraz z niewypełnionemi blankietami (pokwitowania i noty) Serji A od Nr. 668245 — 668300.

KOMUNIKAT.

Nakładem Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie wyszła książka pod tyt.: „Ustawa o opłatach stemplowych wraz z przepisami wykonawczemi. Teksty i komentarz". Opracował Achilles Rosenkranz (stronic XX i 1041). Cena egzemplarza broszurowanego 32 zł., oprawnego 34 zł.

Książka zawiera — po wstępie teoretycznym pod tyt. „O istocie opłaty stemplowej" — tekst ustawy o opłatach stemplowych: przy poszczególnych artykułach ustawy są przytoczone przynależne do nich paragrafy rozporządzenia wykonawczego, nowele, wykładnie ustalone przez Ministerstwo Skarbu oraz objaśnienia, ułożone przez autora.

W dalszym ciągu znajdują się: „instrukcja w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranemi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe" tudzież „instrukcja do

ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów sądowych". Zamykają książkę 4 skorowidze: 1) skorowidz przepisów ustawowych o opłatach stemplowych, 2) skorowidz paragrafów rozporządzenia wykonawczego, 3) skorowidz wykładni, ustalonych przez Ministerstwo Skarbu, 4) skorowidz rzeczowy.

Materjał oficjalny, zebrany w książce, został podany według stanu z dnia 8 marca 1933 r.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w miesiącu kwietniu 1933 r. płatne są następujące podatki:

1) do dnia 15 kwietnia b. r. — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy, w wysokości podatku, przypadającego od obrotu osiągniętego w miesiącu marcu b. r. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji i przemysłowe I—V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) od dnia 15 kwietnia b. r. począwszy — państwowy podatek przemysłowy od obrotu za rok 1932, przez wszystkie przedsiębirostwa handlowe i przemysłowe oraz zajęcia przemysłowe i samodzielne wolne zajęcia zawodowe, w wysokości kwot wymienionych w doręczonych nakazach płatniczych;

3) do dnia 15 kwietnia b. r. — zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw, w wysokości kwot wymienionych w doręczonych nakazach płatniczych;

4) do końca kwietnia b. r. — I rata państwowego podatku gruntowego za rok 1933;

5) do dnia 1 maja b. r. — państwowy podatek dochodowy w wysokości połowy tej kwoty, która przypada od wykazanego w zeznaniu dochodu, osiągniętego w roku 1932, lub połowy podatku wymierzonego za poprzedni rok podatkowy, o ile zeznanie o dochodzie nie zostało złożone w terminie;

6) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia podatku;

7) do dnia 15 kwietnia b. r. — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od dochodu, osiągniętego przez notarjuszów (rejentów) pisarzów hipotecznych i komorników w miesiącu marcu b. r.;

8) do dnia 5 kwietnia b. r. — podatek od energji elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energji w czasie od 16—31 marca b. r.; — do dnia 20 kwietnia b. r. — tenże podatek pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w ciągu pierwszych 15-stu dni kwietnia b. r.

Ponadto płatne są w kwietniu b. r. zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w kwietniu b. r., tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że sekwestrator 2-go Urzędu Skarbowego w Lublinie zgubił w dniu 3 stycznia 1933 r. kwitarjusz sekwestratorski serji „A", obejmujący 4 niezużytkowane jeszcze pokwitowania z Nr. Nr. od 906.597 do 906.600, zaopatrzone w odciski pieczęci urzędowej 2-go Urzędu Skarbowego w Lublinie. Ministerstwo Skarbu unieważnia powyższe pokwitowania.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że sekwestrator podatkowy Urzędu Skarbowego w Janowie Lubelskim zgubił w dniu 1 marca 1933 roku kwitarjusz sekwestratorski serji „B", obejmujący 3 niezużytkowane pokwitowania z Nr. Nr. od 697.898 do 697.900, zaopatrzone w odciski pieczęci urzędowej Urzędu Skarbowego w Janowie Lubelskim.

Ministerstwo Skarbu unieważnia powyższe pokwitowania.